

Informacja dotycząca stanu prawnego w Polsce regulującego pobieranie komórek, tkanek i narządów od zmarłych osób w celu ich przeszczepienia.

**Transplantacja to szansa na życie nawet dla półtora tysiąca osób rocznie.
Codziennie 15 osób na świecie umiera, czekając na przeszczep.**

Transplantacja dla wielu pacjentów stanowi jedyną szansę na przeżycie. Narządy w wielu przypadkach są pobierane od dawców po ich śmierci - jedna osoba dzięki przekazaniu kilku organów może uratować nawet kilka istnień.

Jak zostać dawcą pośmiertnym?

W Polsce w przypadku stwierdzenia zgonu obowiązuje zasada domniemanej zgody, zgodnie z którą, w przypadku braku wyrażenia sprzeciwu za życia wobec dawstwa narządów, osoba zmarła zostaje uznana za potencjalnego dawcę narządu.

Obowiązująca w Polsce zasada domniemanej zgody wskazuje, że każda osoba dorosła jest potencjalnym dawcą narządów po śmierci. Oznacza to, że po osiągnięciu pełnoletniości nie trzeba składać żadnych oświadczeń woli – w przypadku małoletniego lub innej osoby, która nie ma pełnej zdolności do czynności prawnej o zgodę na pobranie organów musi zostać zapytany przedstawiciel ustawowy.

Mimo braku prawnych wymagań dotyczących zgody na pobranie narządów po śmierci, wiele osób rejestruje się w bazie dawców lub nosi ze sobą karty oraz oświadczenia woli. Informacje te mają jednak charakter czysto informacyjny i nie zwalniają lekarza z obowiązku sprawdzenia, czy dana osoba nie wyraziła sprzeciwu w sprawie możliwości pobrania od niej narządów.

Pobrania komórek, tkanek lub narządów ze zwłok ludzkich w celu ich przeszczepienia lub pobrania komórek lub tkanek w celu ich zastosowania u ludzi można dokonać, jeżeli osoba zmarła nie wyraziła za życia sprzeciwu – art. 5 ust. 1 Ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów (Dz. U. z 2020 r. poz.2134).

Zgodnie z prawem, każda pełnoletnia osoba, małoletni powyżej lat szesnastu a także przedstawiciel ustawowy ma prawo nie zgodzić się na pośmiertne pobranie organów.

Sprzeciw wyraża się w formie:

- 1.wpisu w Centralnym Rejestrze Sprzeciwów na pobranie komórek, tkanek i narządów ze zwłok ludzkich,
- 2.oświadczenia pisemnego zaopatrzonego we własnoręczny podpis,
3. oświadczenia ustnego złożonego w obecności dwóch świadków, pisemnie przez nich potwierdzonego.

Poinformujmy swoich bliskich o swojej decyzji! Jakakolwiek by ona nie była

Prawo nie daje uprawnień rodzinie do decydowania o pobieraniu bądź nie pobieraniu cudzych komórek, tkanek i narządów w celu ich przeszczepienia innej osobie. Bliscy tylko informują personel medyczny o tym, czy zmarły wyraził za życia sprzeciw na pośmiertne pobranie od niego narządów.

W 2021 roku w Polsce najmłodszy dawca miał 1,5 roku, a najstarszy 79 lat. W 2021 roku w Polsce przeprowadzono 1274 przeszczepy narządów, którymi dawcami były osoby zmarłe. W województwie małopolskim 36 osób pośmiertnie podarowało komuś swoje narządy.

Na dzień 31 grudnia 2022 roku na przeszczepienie narządu oczekiwało w naszym kraju 1856 osób (źródło danych: Centrum Organizacyjno-Koordynacyjne ds. Transplantacji „Poltransplant” w 2022 roku).

Decyzja o (nie)oddaniu po śmierci swoich narządów należy do każdego z nas.

Pośmiertne oddanie narządów jest ostatnim, najcenniejszym darem, jaki człowiek może ofiarować drugiemu człowiekowi.

Więcej informacji można znaleźć na stronie Ministerstwa Zdrowia
<https://pacjent.gov.pl/aktualnosc/jak-zostac-dawca-narzadow>